

האדם הוא שרשרת של 1000 סיבות – תוצאות

ד"ר ברכה קליין תאיר

מראת ידע 9/2024

"כשהייתי לבדי ביקום האינסופי, מה שאתם מכנים החלל, השתובבתי וכמהתי לראות כל דבר שהיה בתוכי, בתוך נשמתי, ואמרתי "יהי".

- לא הייתה לי עין – יצרתי אותה,
- לא הייתה לי אוזן – יצרתי אותה,
- לא היה לי מוח – יצרתי אותו.

רציתי להכיר את הכוח האינסופי ואת האהבה האינסופית שהיו גלומים בתוכי. תשוקה פנימית שבקעה מתוכי רצתה את היקומים, את כוכבי הלכת – את הכול. רציתי זאת בכל מאודי ומעמקי נשמתי, ולכן בראתי אותם.

מהותי/נשמתי הייתה אחת – חילקתי אותה לניצוצות רבים. הובאתם לידי קיום מתוכי, מתוך מהותי/נשמתי. אתם – אני, אני – אתם. עכשיו הגיע זמנכם להבין אותי. אתם שוב תחזרו אלי. חיפשתם אחר עצמכם – ואני מחפש אחר עצמי מאז שבראתי את הכול.

הגיע הזמן שתבינו כי אני גם כמוכם. כל מה שנמצא במהותכם/נשמתכם נמצא אצלי, אם תיעלמו – איעלם גם אני. אתם – אני, ואני – אתם. אתם בני תמותה בעולם החומרי, אבל המהות/נשמה שלכם הינה נצחית, אלמותית, בדיוק כמו שלי. הייתי קיים מאז ומעולם – וכך גם אתם קיימים מעולם.

הגוף שאתם משתמשים בו בעולם – הוא כלי. הגוף אינו רואה או שומע, כפי שנדמה לכם, כי הכל נעשה על-ידי המהות/הנשמה, תלוי ברמת ההצפנה שלה. לאחר שתטפסו ברמת האנרגיה שלכם, מה שאתם מכנים תודעה, הצופנים יפתחו ותוכלו לעשות הכל. רק כאשר תגיעו לרמה שלי תבינו את אנרגיות המהות שאתם מכנים נשמה. תבינו מהי אהבה." מטין טרנגון

דמיינו את עצמכם כשרשרת סיבה – תוצאה (הגדרה ניטרלית) בעלת 1000 טבעות המייצגות פן, גלגול, חוויה, יכולת, ידע, הבנה מרגע הנשימה הראשון אי-פעם כפוטון של אור, ויסתיים בשלב האחרון של האבולוציה שלנו על פלנטת ארץ/יקום 3. אם להרכיב את הנושא; כל טבעת כזאת משרישה טבעות נוספות באותו נושא.

קמבל בספרו "The Hero with the Thousand Faces" מחזק את הנאמר ב"ספר הידע": "ברשותכם אלף רבי אישיות בתוך גוף פיזי אחד".

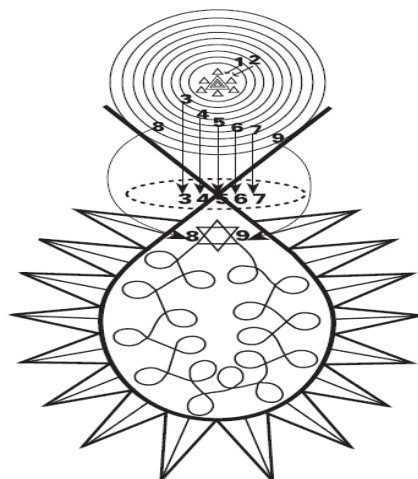
אבל האמת היא שאנחנו בנויים מ- 1,800 טבעות, בדיוק כמו יקום הקיום המורכב מ- 1800 שלמים מיני אטומיים, בתוכם קיימים יקומים, קוסמוסים, גלקסיות, פלנטות – שמחברים יחדיו בטבעות לולייניות, מאורגנים כשרשרת של לולאות אנרגיה מועצמות מקופלות זו מעל זו.

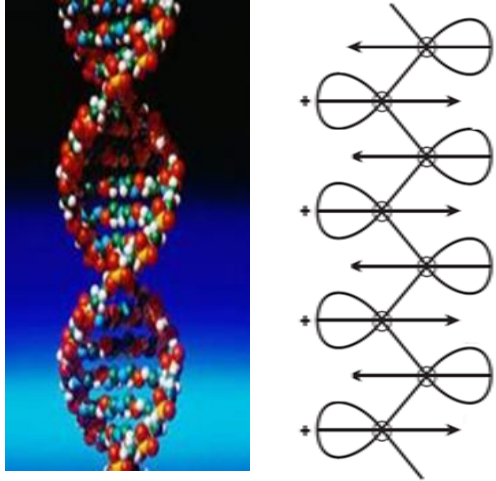
מהיכן הפער בין 1,800 ל- 1,000?

1000 טבעות נעות צנטריפוגלית (בדומה לקרוסלה); מסתובבות מהמרכז כלפי חוץ בניגוד לכיוון השעון, ממערב למזרח, בדומה לפלנטות שסובבות את השמש ובדומה לצ'אקרות האחוריות 1-3-5 (מעיפות את המוץ – מושא האבולוציה שלנו). אבל, מה שמתדלק את התנועה שלהן הן 800 טבעות נוספות הנעות צנטריפטלית; מסתובבות מהחוץ כלפי המרכז, עם כיוון השעון, ממזרח למערב, בדומה לצ'אקרות הקדמיות 2-4-6 (מביאות הטענה).

העוצמה מהמרכז החוצה הולכת וקטנה ואילו התנועה הולכת ומסתחררת מהר יותר (קרוב למרכז התנועה איטית אבל העוצמה גדולה), העוצמה מהחוץ למרכז הולכת וגדלה (ככול שמתקרבים למרכז מתעצמים) למרות שהתנועה מסתחררת איטית יותר (ככול שמתקרבים למרכז מאיטים כי המהות נעדרת חומר. רק חומר מסתחרר).

בין 1000 ו- 800 מתקיים חוק שיווי משקל.

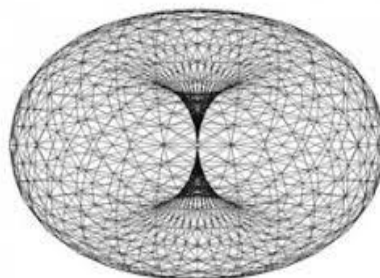
כמו בקוסמוס, כל 1800 השלמים המיני אוטומיים שוכנים ב- 3 טבעות נשימה, 600 בכל אחת. נקודת המרכז של 3 הטבעות נקראת פרימה שהיא ה-מנהלת. אלה ממדים בלתי נראים, או "קפלים" המקיפים אותנו מכל עבר ומחלחלים לעולמנו. ה"קפלים" הם כמו ממברנות דקות הקיימות לצד המציאות התלת ממדית שלנו, אך הם בלתי מוחשיים ובלתי נראים עבורנו.

כלומר, בתוכנו 3 מערכות נשימה שהמרכז שלהן הוא הלב – גן המהות.

בעיקרון, כל טבעת בנויה כאות אלפא (מיקרו = מאקרו):

- **כוח דוחף/משפיע/נוסף: +/צליל-מים/אנרגיית רוח אדוניתית (אלקטרון):** תודעה, כוח בורא (כוונה, רעיון), מאיץ אבולוציה/מבחנים, מים/ידע גורמים לפרי לצמח, שמש התודעה גורמת לו להבשיל, משיג הבנה עמוקה, אמת, תנועה זכרית צנטריפוגלית (כיוון מהפנים החוצה, מלמעלה למטה, התמקדות).
- **כוח מושך/מקבל/שואף: -/אש/אנרגיית חומר רוחנית (פרוטון):** מחשבה, כוח יוצר (מפרט), כוח החיים, מחובר לנקודת המוצא, מטהר, מתקן, מושך מהחוץ פנימה, תנועה זכרית צנטריפטלית.
- **כוח מחבר: 0/אור-אוויר/מהות (ניוטון):** נקודת ההצטלבות, כוח ניטרלי שמחבר +/-, מביא לידי קיום הלכה למעשה את הכלי ודואג להתפתחותו, אנרגיה נקבית רקורסיבית (אינות האגו).

שני הכוחות ביחד יוצרים הסתחררות הדומה לנשימה שלנו:

כמה גלגולים לדעתכם עוד תצטרכו לחוות עד שתסיימו לטהר, לתקן, לרפא את הטבעות 'החולות' שמעכבות אתכם מלצאת את מדיום ארץ ולחזור 'הביתה' למדיום האוניברסלי – אלמותי?

מסופר על חסיד שהלך ושר בשמחה: "מאין באת ולאן אתה הולך...מטיפה סרוחה...ואל מקום עפר רימה ותולעת". שאלו אותו: "אם כך הדבר, אז מה השמחה?" ענה להם: "ובינתיים..." (מבוסס על: משנה אבות ג/א: עקביא בן מהללאל אומר, הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה. דע מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון. מאין באת, מטפה סרוחה. ולאן אתה הולך, למקום עפר רמה ותולעה. ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון, לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא).

רוצה לגלות לכם סוד: מאחר והזמן מואץ ברמות על, ומאחר ואני מניחה כי אתם משתוקקים לחזור 'הביתה', דעו כי קוסמוס חיבר את הטבעת התחילית שלכם (8 – רוחני - בתרשים לעיל, זרע המהות, הניצוץ האלוהי) עם הטבעת הסופית של אבולוציית ארץ (9 – אדונית - בתרשים לעיל, להשיג מחשבה יחידה; ויהי), ומאפשר לכם עוד בחיים אלה לסיים הכל!

לא תרצו להתנסות?

המשמעות היא:

1. עליכם לחשוף את מהות האור שאתם (זוכרים את הכספת?).
2. עליכם להפוך להיות בוראים (ויאמר – ויהי) – מאסטרים אוטופואטיים.

חייב האדם לא רק להתעסק בחיי היום יום שלו, אלא גם לחקור וללמוד את שורש נשמתו/מהותו/הניצוץ האלוהי. לשם כך עליו ללמוד את מחשבת הבריאה, חוקיה, דרך תפעולה, מה קורה כאן על פלנטת ארץ ולהתחיל לעשות אבולוציה במודע.

אבולוציה/טרנספורמציה/שינוי צורה של המחשבה: כוונה - רצון - אמונה - מצפון... של התודעה/מודעות... של התאים, תוך כדי טיפוס/התעלות אל עבר הקומה גבוהה הבאה, עד שנשיג השוואת צורה.

"אתם מוענקים לעולם כיצורי אנוש עוצמתיים... לאדם עוצמת מוח מושלמת, פוטנציאל שכל מושלם, מהות מושלמת... אף על פי כן, אתם מאבדים את המעלות האמיתיות של מהותכם ומתהלכים כחיה... הוא אינו יודע כיצד ללוש עיסה או לאפות לחם" ("ספר הידע").

**הפוטנציאל שלנו אינו מה שאנחנו חושבים!!!
המעלות שלנו אינן מה שאנחנו חושבים!!!
היכולות שלנו אינן מה שאנחנו חושבים!!!**

כדי להכיר חומר, הכרחי להיות חומר. כדי להכיר רוח הכרחי להיות רוח. האל שאיננו חומר, ברא את יצור האנוש בכלי של חומר על מנת שיוכל להכיר חומר. כלומר, בתוך כלי החומר קיימת הנשמה, הניצוץ האלוהי, המחוברת לרוח/למהות/לאנרגיה האלוהית. הנשמה שבתוך גן המהות היא זו שמאפשרת לנו להכיר את האל. חומר ורוח - הדדיות מופלאה!

יצור האנוש הוא נשמה/מהות (אור/רוח, מתקיימת מאנרגיות קוסמיות) והגוף שלו הוא חפץ (אנרגיה/חומר, מתקיים ממזון, שינה, התעמלות, סקס)!!!

אלא שההתגלמות על פלנטת ארץ הנמוכה בתדר, מחייבת הצפנת העושר הפנימי שלנו ובכך, אנחנו מאבדים את המעלות האמיתיות שלנו (מעלימים) ומתהלכים כחיה, כמתים מהלכים המנותקים ממקור האור.

כדי לחשוף את מהות האור, את המעלות האדירות שלנו, עלינו לעבור סדרת חינוך תובענית, עמוקה, מאתגרת שבסופה אנחנו מצליחים ליצור מחדש קוארדינטה בין גן המהות בתוכנו לבין הגן האצילי שלנו אשר בכללות הרוחנית. כלומר, לאורך כל התהליך אנחנו מתמקדים בפיצוח הצפנות, בהתערטלות, בפרימה. במילים אחרות, אנחנו לומדים לאפות נכון את הלחם שאנחנו עם המרכיבים המעולים.

"אני קורא לכם מהנקודה הנמצאת במרחק אינסופי, בתוך החושך. אני קורא לכם מעבר ליקומים. אתם שומעים אותי? אתם מבינים אותי?"

הממד הזה הוא יקום האלים – מרכז הבריאה כולה. נקודת אינסוף נטולת חומר, אנרגיה או אור. זה הלב שלי, שורש מהותכם (הבריאה נבראה מאהבה ובאהבה עלינו להמשיך אותה). בית מקדש הסודות. התחנה הסופית שלכם. לא משנה כמה הטכנולוגיה מתקדמת והבריאה מושלמת. אם אהבה חלשה, כל היצורים אומללים.

המערכת כאן פועלת באופן שאתם לא תוכלו להבין. בממד הזה מתוכננים ונוצרים חללים. חללים אלה נקראים "חללי הרוח". החללים נמצאים זה בתוך זה. הם מתרחבים מן הפנים החוצה אל האינסוף, בדיוק כמו שאבן הזרקת למים מניעה אדוות מעגליות. חללים אלה אינם חשוכים, הם צבעוניים אך אין בהם חומר. חומר משמעו אטום, ואטום פירושו אנרגיה. בשל כך, אין חומר ואין אנרגיה.

זהו יקום של רוח, ובו נמצאת עוצמה ניטרלית אינסופית של מחשבה אחת "ויהי". לכן, בממלכת הרוח שבה אנרגיה וחומר אינם קיימים, כל דבר הוא ייחודי. שם, כל עוצמה שהיא ייחודית – היא אל.

משם האלים מתפזרים אל החללים שבהם הם ישלטו, ויהפכו לאלים של אותו המקום. בתוך אינסופיותם של המקומות, הם ממשיכים את השלטון האלוהי שלהם – עד שהם חוזרים ליקום האלים. לכל יש התחלה, יש סוף להתחלה, ולסוף יש התחלה. הכול שב וחוזר ושב, במחזורים אינסופיים. " (העוצמה הגדולה/מאטין טרנגון)

אלא שבמקום זה אנחנו כל הזמן מחפשים הנחות, הקלות, תקשורים, שמישהו אחר יעשה זאת במקומנו (מגייסים משרתים ולא מבינים כי אף אחד אחר אינו יכול להתערב בנתיבנו. אנחנו בעצמנו חייבים לדרך אותה). במילים אחרות, אנחנו כל הזמן נשארים 'כיתה' במערכת החינוך האבולוציוני. אין בנו את העוצמה להתערטל מכל המלבושים, הזהויות, האישיות, עצי הדעת. חיינו דחוסים, אינסטנטים, שטחיים, רדודים, חומריים, מקובעים ומזמינים ייסורים.

כדי ששוב לא נחווה את מדיום המוות במשך מיליארד שנים, קוסמוס החליט לקצר עבורנו את התהליך האבולוציוני. הוא ביטל את הצורך לטפל בכל טבעות רבי האישיות שלנו מגילגולים רבים, ומיקד אותנו רק באיחוד בין הטבעת ההתחילית עם הסופית. **הוא חיבר את ספרת הסתרים של גן המהות שלנו – הראשית שלנו בכללות הרוחנית לתוכנית של האבולוציה הסופית שלנו על פלנטת ארץ = השגת מחשבה יחידה "ויהי"/אהבה/אמת.** "כך עצמיותכם התחילית והסופית תתמזגנה מהר יותר באישיות אמיתית ומוכללת".

זאת המשימה האבולוציונית שלנו, והיא מקוצרת!!! במקום לטפל בטבעת – טבעת, עלינו להתמקד בלטהר, לרפא, להיות טוב, להעצים את הטבעת האחרונה וכך, כל יתר הטבעות יטופלו במייד.

העבודה היא פנימית – התעוררות הנקודה שבלב – התעוררות הרצון המזערי (הניצוץ האלוהי). אין דבר מכאני הנמצא מחוצה לנו לחפש משמעות, או שגורם לזמן להיות מואץ, או גורם למציאות להיות כאוטית, אי וודאית, מורכבת ורבת ממדים. אלא "טכנולוגיה אנרגטית" פנימית העומדת לרשותנו והיא **הטכנולוגיה האוטו פואטית** (ויהי – self-creation) המעוררת את האנרגיה הרוחנית (אור המחזיר למוטב לפי הקבלה) אשר אנחנו מחוברים אליה באמצעות חוט הכסף.

כדי להכיר את פנינו המקוריות לפני אבינו ואמנו – לפני כל בתי הגידול שלנו על פלנטת ארץ, כדי להכיר את הבורא שאנחנו, את העוצמה של האדם הגדול, כדי להגיע למקום המופלא הזה המושרש בזיכרון של גן המהות שלנו (בשרשרת סיבה – תוצאה), עלינו לחבר טבעת התחילית וטבעת סופית.

ישנה אגדה שסופרה רבות על ידי יוגי רמאן:
"פעם, כל האנשים ביקום היו "אלוהים" (gods). אלא שהם התחילו לנצל לרעה את הכוח שהיה להם, עד שהחליט האלוהים הגדול ברהמה, שהוא ייקח את המתנה הזאת מהם ויחביא את "ראש האלוהים" במקום שהם לעולם לא יוכלו למצוא. יועץ אחד הציע לקבור אותו עמוק באדמה. אבל ברהמה לא אהב את הרעיון. הוא טען שיום אחד האנושות תחפור מספיק עמוק והיא תמצא אותו. יועץ אחר הציע להחביא את "ראש האלוהים" עמוק בים. לא, אמר ברהמה. יום אחד האנושות תצלול מספיק עמוק ותמצא אותו. יועץ אחר הציע להחביא אותו במקום הכי גבוה. אבל ברהמה טען שהאנושות בסופו של דבר תמצא דרך לטפס גם לפסגות גבוהות והיא תמצא את "ראש האלוהים". לאחר שתיקה, מצא האלוהים הגדול ברהמה את הפתרון להחבאת המתנה הנפלאה מכל: אנחנו נחביא אותה בתוך האדם עצמו. הוא לעולם לא יחשוב לחפש שם".

לפיכך, על פלנטת ארץ, יש בנו גם את הרוח וגם את החומר. באנו לידי קיום מרקמת חיבור בין 'גן' מהות – 'תא' בעל **תודעת אל** לבין תאי החומר של הגוף. הכל נברא בעזרת התודעה התאית המעבירה אותות המשמשים להתליכי ההתחדשות. בגלל שנפלנו אל החושך, גן המהות שלנו מוצפן – הנשמה נסתרת, חבויה. הסוד בשלמותו נמצא בתוך **מחולל המוח שלנו**.

כלומר, אנחנו מגיעים לחיים עם ספרת הסתרים של גן המהות של הממד אליו הגענו באבולוציה. אנחנו מגיעים לפלנטת ארץ עם 0 ק"מ של מחשבות. מוצפנים לחלוטין.

"יש האומרים יש מהות ויש האומרים אין מהות.

אם יש מהות – איך יתכן שינוי?

אם אין מהות – מדוע אינני הופך לצרצר?"

(מעשיות זז)

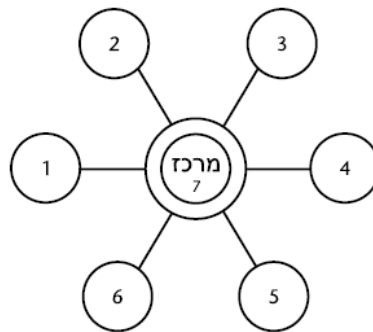
החל מהשנה השנייה לחיינו, אנחנו מתחילים לפתוח הצפנה ומשיגים ידיעה – הבנה עמוקה יותר. כל ספרת סתרים מחוברת למודעות התקנה האוניברסלית. כאשר המפתח מסתובב, מתחילה תנועת הפרימה והגילוי. כדי להאיץ תנועה אבולוציונית, קוסמוס חיבר את ספרת הסתרים של גן המהות שלנו לתוכנית של האבולוציה הסופית שלנו. חיבר את התחילי והסופי.

גן המהות המוצפן מחובר אנרגטית אל הגן האצילי/גן המקור שלנו בכללות הרוחנית, ניצוץ הבורא באמצעות קישור הולוגרפי (חוט הכסף). יחד עם זאת, כל אחד מושך מהפוטנציאל האלוהי בהתאם לתהליכי האבולוציה שלו.

"כאשר נבין שכל פני המהות שלנו מוכללים בנו.

שכל יצורי האנוש מעבר לקו גבול הקיום מוכללים בנו.
שכל היצורים החיים מעבר לגלקסיות מוכללים בנו.
שכל היצורים מעבר לאינסוף מוכללים בנו.
נבין שגם האחד - הבורא מוכלל בנו."
העוצמה הגדולה – מטין טרנגון

כל התהליך האבולוציוני; תהליך לידה הפוך מגוף חומר חזרה לגן מהות אצילי/מוח תא/קריסטל אור, מדחיסות לשקיפות, תפקידו לבנות את העוצמה שתחזיר אותנו חזרה לכוללות הרוחנית. בתהליך נשאלות שתי שאלות מהות:

האחת:

עֲקֵבָיָא בֶן מְהֻלְלָא (תנאי מתקופת בית הלל) אומר:
הַסְתַּכְל בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים וְאֵין אֶתָּה בֶּא לִידֵי עֵבְרָה:
דַּע מֵאֵין בָּאתָ, וּלְאֵן אֶתָּה הוֹלֵךְ, וְלִפְנֵי מִי אֶתָּה עֹתִיד לֵתֵן דִּין וְחֻשְׁבוֹן.
מֵאֵין בָּאתָ? מִטְּפָה סְרוּחָה;
וּלְאֵן אֶתָּה הוֹלֵךְ? לְמִקּוּם עֶפְרָרָה וְתוֹלְעָה.
וְלִפְנֵי מִי אֶתָּה עֹתִיד לֵתֵן דִּין וְחֻשְׁבוֹן? לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
מסכת אבות ג'/א'.

השנייה: האם "יצר לב האדם רע מנערו"? האם האדם הוא רע? האם האדם טוב מטבעו ורע מיצרו? האם טבעו של האדם ויצרו הינם היינו הרך?

דומה הדבר לסיפור על סיזיפוס וטאנטאלוס הקיימים בתוכנו, כמו האדם הראשון והאדם השני בסיפור הבריאה. טאנטאלוס הפועל על פי טבעו מנסה לדחוף אותנו לאוניברסליות, סיזיפוס פועל על פי יצרו ומושך אותנו לארציות ולהתנהלות כוחנית – לוחמנית, לחיפוש תמידי, למתיחת גבולות הקיום, מתוך אמונה ללא תנאי בלא ייאמן. עד כה האדם השני ניצח במאבק בין הניגודים והוא בסיסו של הרע בחיינו.

לפיכך, כולנו נדחפים בעת הזאת לעלות על גשר הסיראט שהוא צר משערות ראשנו. גשר הסיראט הוא כיתת לימוד מאוד מועצמת ומאתגרת בה על כולנו לאחד את אלף הפנים בתוכנו וסביבנו, לאיין צורה; להתערטל מכל עצי הדעת, הזהויות, ההתניות, התבניות המקבעות = **תהליך לידה הפוך – מהפכה שקופה – reverse engineering**, להיות באי-קיום, נטולי היסטוריה, ואז לגלול הכל מחדש לטיפת אור קריסטלית, שקופה, עדינה ועוצמתית (עץ החיים).

בתהליך אנחנו בעצם עושים דקונסטרוקציה, לידה הפוכה, "הנדסה לאחור". **נעים מהטיפה לאוקיינוס או מהחלקיק לשלם** (עד כה תהליכים היו הפוכים; מהכלל אל הפרט = דדוקציה. כעת אנחנו נדרשים לתהליכים אינדוקטיביים: מהפרט לכלל). כאשר אנחנו מצליחים לעשות דקונסטרוקציה, אנחנו מצליחים לרפא, לחדש, להתחדש, לצמוח ולהשתנות.

זהו תהליך רקורסיבי, מחזורי אינסופי – אורובורוס (ouroboros) - תהליך הסתעפות – התמקדות (2 אוקטבות) של שינוי צורה. מעגל החיים מאפשר לנו ללכת מאינות לכוליות ומכוליות לאינות...מקיום לאי-קיום, **ללדת את עצמנו מחדש כל יום מחדש מתוך עצמנו**, בדיוק כמו הבורא, בדיוק כמו הנחש האוכל את זנבו, עד שנתאחד עם הגורם הראשוני שאנחנו (self-creation).

משיגים את הסוף של האינסוף ועוברים לאינסוף חדש.

במקורותינו קוראים לתהליך אורובורוס "השבת פנים". גילוי ה"אני" מתרחשת רק כאשר האדם מוכן להיכנס אל תוכו, אל תוך תודעת הריק, אל תוך השקט, להביט אל תוך עצמו עירום (ריק מהתניות) ולהבין מה הוא באמת רוצה להיות, מה הוא באמת רוצה להשיג, מהי מהות חייו; לקלף את קליפותיו, במיוחד הקליפות של האינטלקט ושל האגו ("אנכי עומד בין ה' וביניהם", דברים, ח'. "אנכי" הכוונה לאנוכיות, לאגואיסטיות),

המשמשים כצנזור הנאבק תכופות ברוחניות והמונע מרעיונות יצירתיים להעלות על פני השטח; להתקלף מגופי ידע המונעים ממנו לראות את החדש ואת הטהור; להתקלף מהרגלים, תגובות מותנות, התנהגויות ומדעות קדומות המעיבים על ראייה בהירה; להתקלף מהמתחים הפנימיים העושים אותו אומלל ובלתי מרוצה; לצאת מן המסתרים ומן הבורות שלו ולגלות רובד נוסף בנפש, רובד שאין בו ההכרה הרציונלית משגת, רובד של איבוד שליטה, של הכנעת המחשבות, של ויתור על מילים והמשגה (הניסיון לתאר במילים את התהוות ההווה, חוסם אותנו מלחוות אותו).

"הענף העוצמתי בו יאחז אדם הוא תודעתו העצמית ומצפונו".

בתהליך, אנחנו משנים את הצורה של המחשבה: כוונה/רצון/אמונה/מצפון – של התודעה/מודעות – של התאים. כל עוד אנחנו בכלי החומר שלנו, פועלים עם אמת מזערית, עם זהות אנוכית, עם רצון אינדיבידואלי, לא נצליח להישאר על הגשר יותר מכמה דקות. המראות, המבחנים, המכות שנחטוף יפילו אותנו מהגשר אל מדיום ייסורים גדול יותר.

רק אז נאחז זה בידו של זה, נחבק זה את לבו של זה, נתכלל ונצעד בנתיב יחיד, נבין לעומק ספר יחיד = ספר המהות = הספר של קוסמוס = נשיג מוח תא/תא אור/מהות = נשיג שוויון ערך בין תודעת התא לבין המודעות האוניברסלית. אז נרשה לחצות את החור השחור ולהתגלם בנקודת מוקד האנרגיה האדירה, יקום 2, הקומה ה-100, הכוללת האדוניות, נהיה נוכחים בריכוז הגבוה של האנרגיה האדירה – נקודת המוצא המקורית והאמיתית שלנו. נהיה חסרי היסטוריה, חסרי זהות/אישיות, חסרי אגו. נהיה רטט אנרגטי עוצמתי, נהיה נוכחים בלי הצורך להוכיח.

"נשמע את המהות ולא את המילים." ("ילדי חוק האחד")

לרשותנו טכנולוגיה אנרגטית מדהימה – המערכת האוטו פואטית (self-creation). אם לא נלמד להפעיל את הטכנולוגיה האדירה הזאת, להתערטל מכל הטבעות/זהויות/היסטוריה ולטפס אל ממדים גבוהים יותר, נמשיך לטבוע במים הרדודים בהם אנחנו נוכחים ולדוג דגים קטנים. נמשיך למגנט ייסורים עוצמתיים יותר. נמשיך להתלונן על מר גורלנו.

למרות שאנחנו הראשית... שכחנו...
למרות שאנחנו האלוהות... התרחקנו...
למרות שאנחנו הבוראים... התבאנו...
למרות שיש בנו הכול... חסרי אמונה אנחנו...

אנחנו באים מהשלם...נפרדים מהשלם...חוזרים אל השלם!!!

באנו מהעתידי - מהכוללות הרוחנית שבה כל המהויות היו שלם של אותה עוצמה, ממדיום המושלמות – אחדות המחשבה – הגן האצילי שלנו. אנחנו מיקרו שלם ועוצמתי של מאקרו שהוא שלם עוצמתי. חומר

מהותנו היא תודעת האל. "הנכם אל, הנכם מודעות של יקום, הנכם תודעה" ("ספר הידע" 15/132). כולנו מלאי אור מיטיב. כולנו בפוטנציאל בעלי עוצמת השמיים של 1,000 ואט (ולא 100 ואט כמו היום). אנחנו מצויידיים בכל סודות היקום. "הסוד שלנו הוא לכן סודו של היקום שהוא סוד הפירמידות" ("ספר הידע", 11/93). "הינך גלובוס של יקום" ("ספר הידע", 24/220). לכן נכון לומר כי האדם הוא יקום זעיר אנפין והיקום עצמו הוא אדם גדול.

באנו מהמאקרו המושלם, מהעתידי, מגרעין המהות שלנו בעל מודעות – תודעה אוניברסלית אשר נמצא בכללות הרוחנית אשר בקומה ה-100. ההתגלמות על פלנטת ארץ חברה בין 'גן' מהות = 'תא' בעל **תודעת אל** לבין תאי החומר של הגוף. הכל נברא בעזרת התודעה התאית המעבירה אותות המשמשים להתליכי ההתחדשות.

"יש האומרים יש מהות ויש האומרים אין מהות."

אם יש מהות – איך יתכן שינוי?

אם אין מהות – מדוע אינני הופך לצרצר?"

(מעשיות זן)

בגלל שנפלנו אל החושך כתוצאה מחטא גן עדן (נפלו מגשר הסיראט), גן המהות שלנו הוצפן. חטא גן עדן הפר את חוק שיווי המשקל: הפיתוי, תועלת אישית, הספק, הטלת האשמה על השני (הכל בגלל חופש בחירה). בכך, סגרנו את הפלנטה כמו בתוך קליפת אגוז, שכחנו מי אנחנו ואיבדנו את העוצמה שלנו. במשך אלפי שנים של אבולוציה ניסינו למצוא, אבל רק כעת, רגע לפני הגאולה, נפתחו עבורנו שערי שמיים וקיבלנו היתר לחזור לנקודת המוצא העוצמתית שלנו.

הסוד בשלמותו של מי אנחנו באמת נמצא בתוך **מחולל המוח שלנו**. אנחנו מגיעים לחיים עם ספרת הסתרים של גן המהות של הממד אליו הגענו באבולוציה. כל ספרת סתרים מחוברת למודעות התקנה האוניברסלית. כאשר המפתח מסתובב, מתחילה תנועת הפרימה והגילוי. כדי להאיץ תנועה אבולוציונית, קוסמוס חיבר את ספרת הסתרים של גן המהות שלנו לתוכנית של האבולוציה הסופית שלנו. חיבר את התחילי והסופי.

"סולם הטיפוס" מורכב מ-1000 טבעות היוצרות את שרשרת סיבה – תוצאה שאנחנו. כיום, רק כ-5% מהטבעות פתוחות ואנחנו חיים על פי חור מנעול מצומצם ומוח מוגבל (פשט – דרש). מאחר וב-5% טבעות פתוחות אין עוצמה מספקת לטיפוס, התוכנית החדשה לאבולוציה מאפשרת לנו לפתוח עוד 15% מהטבעות במו מאמצינו: תודעה – מהות – מוח, לגלות את הפנים החבויים בהן (גלגולים, תכונות, יכולות, ידע, חוויות, התנסויות, מחשבות, רגשות, אירועים), להיות ראויים לקבל את המתנה של 80% וכך להתגלם בקומה ה-100 כיצור אנוש אמיתי.

"כאשר נבין שכל פני המהות שלנו מוכללים בנו."

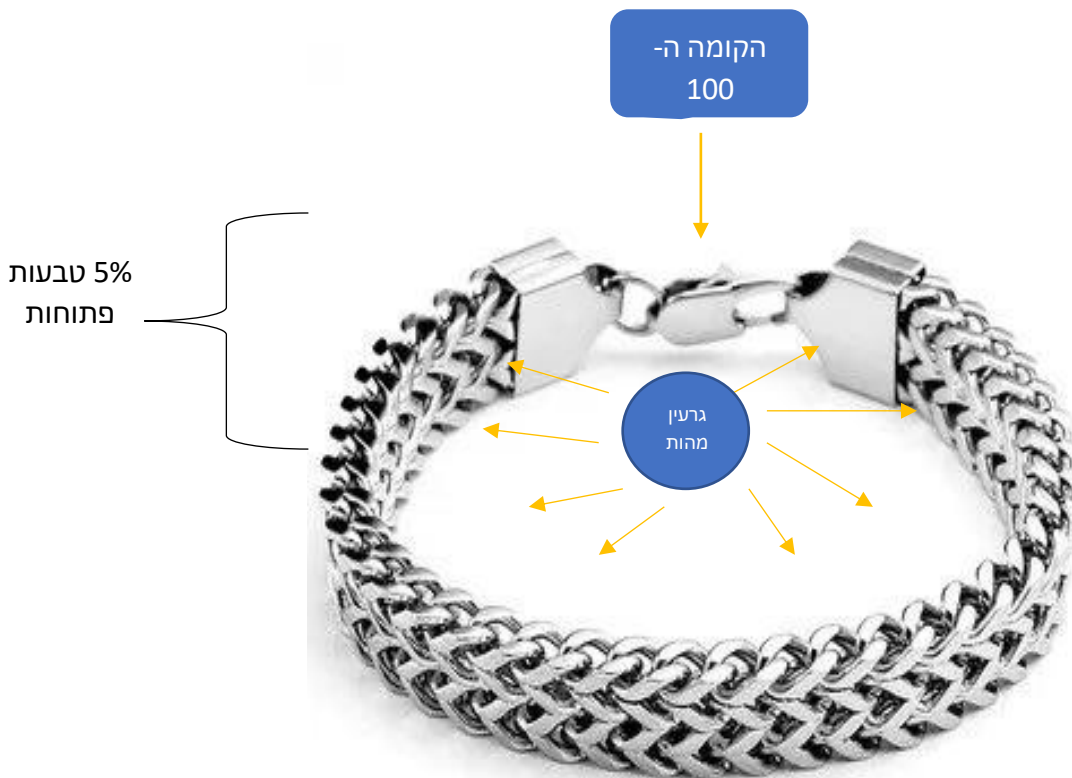
שכל יצורי האנוש מעבר לקו גבול הקיום מוכללים בנו.

שכל היצורים החיים מעבר לגלקסיות מוכללים בנו.

שכל היצורים מעבר לאינסוף מוכללים בנו.
נבין שגם האחד - הבורא מוכלל בנו."
העוצמה הגדולה – מטין טרנגון

חיים = ההבנה שאנחנו שרשרת סיבה – תוצאה (ולא זהויות)

לחיות = לפעול במודע בנתיב האבולוציוני; לפתוח טבעות של סיבה – תוצאה ולטפס

גרעין המהות שלנו שהוא מקור נביעת המחשבות שלנו, שמשקף את נקודת המוקד של העוצמה השלמה שאנחנו בקומה ה-100, מתנהל "כגנרטור" שמושך מפוטנציאל הקומה ה-100 ודוחף לפתיחת צופני ארכיב. כוח דוחף/צנטריפוגלי = העוצמה של כל הטבעות שנפתחו והפנים שלהן שהוכללו בנתיב הטיפוס התודעתי, יוצרים עוצמה מרוכזת שדוחפת לטיפוס. כוח מושך/צנטריפטי = התודעה שמושכת בהתאם לתדרה הן את ההשפעות הקוסמיות והן את הפוטנציאל של גרעין המהות אל מחולל המוח שמסחרר תנועה שפותחת צופני טבעות חדשות.

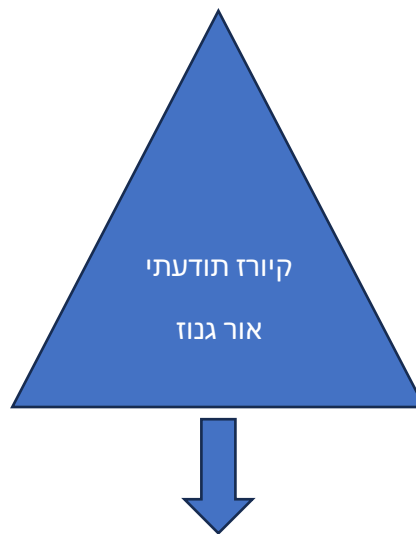

מקור העוצמה, הידע ומלוא הפוטנציאל של הבריאה הוא HAK (אמת-כל). גן השורש 'אדם קדמון'. יקום 1 – יקום האור. צליל התודעה:

תודעה עילאית

hAk = אנרגיה מכלילה
 ומשלימה/אהבה אלוהית

עוצמה אוטופואטית
 haK = אנרגיה יוצרת הפועלת
 תקנתית

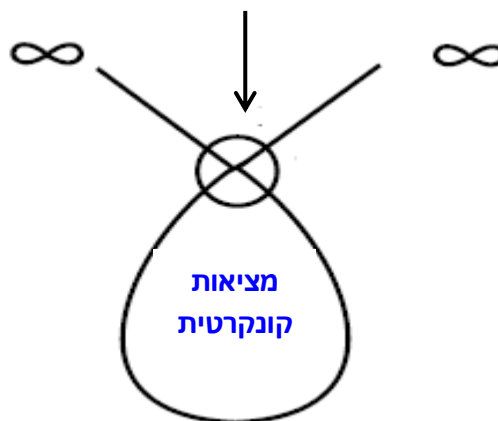

תנועה = נשימה
 Hak = אנרגיית אור החיים

מקור העוצמה, הידע ומלוא הפוטנציאל שלנו הוא ANI (גן מהות). גן הזרע (אדם וחיה). יקום 2 - יקום החיים. אור המחשבה.

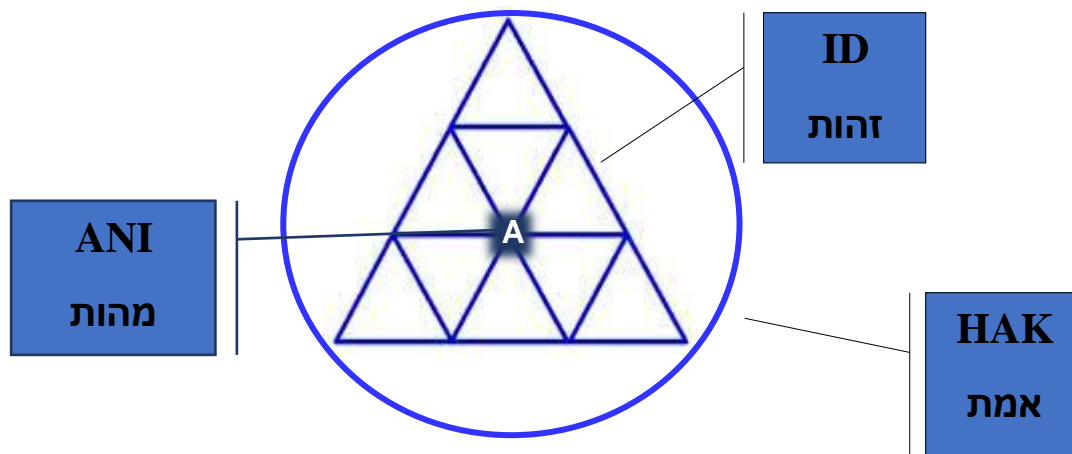
אור עליון/מהות/אהבה/0/כוח קושר

תודעה עילאית/תקנות
 ותוכניות/מחשבה/-/כוח מוזן

אנרגיה טהורה/אנרגיה חיובית/מוח
 קוסמי/תנועה/+כוח מדין

מחשבה + אנרגיה חיובית ממגנטות אהבה, ושלושתן ביחד מביאות לידי קיום את הכלי הקונקרטי/גן החומר/גוף הזהות שלנו בו גן המהות + גן השורש מוצפנים: יקום 3 – יקום הקיום. אש המבחנים.

האדם הקדמון (אור כללי. מכיל את כל העולמות) – הפרוטוטיפ של יצור אנוש עילאי שהנו **שורש** פוטנציאל של עוצמה לא נודעת/נעלמה אטלנטה (**HAK**). הגזע ה-13; מייצג 13 עוצמות מוח קריסטלי של כוללות אטלנטה שהם אבות אבותינו (יקום 1 – יקום האור, -). "דמות" לא ממשית שהיא שלמה ומושלמת ("כלי" נעדר צורה אבל מכיל את הרצון הראשון ושורש כל הרצונות). הוא השורש (אמת-כל) ממנו נאצלו כל העולמות. הוא הפוטנציאל של הכוללות האנושית של הבריאה כולה. הוא מכיל: את הקיים והלא קיים...את האיכות והכוליות...את החומר והאנטי חומר...את המוות והנצחיות...את נצח העבר ונצח העתיד...את הסוף והאינסוף. הוא מעבר לכל צורה, טיפולוגיה, סיווגים. אין לו ראשית ולא אחרית בריק האינסוף. יתגלם בבריאת ביתא נובה.

כלומר, אנחנו בשורש שלנו סוג של פוטון אור המכיל את הכל. סוג של ספר חי הבורא את עצמו מתוך עצמו.

אדם – **זרע** אדם וחווה¹, יצור אנוש אמיתי (יקום החיים – יקום 2, 0), הניצוץ האלוהי = גן מהות אצילי (חלק אלוה מעל) ממנו נאצל המַדְבָּר. "אדוני האמיתי חבוי בתוכם" ("ספר הידע", 19/224). תחילתו כאנדרוגינוס. שלם. פסגת הכוללות האנושית (**ANI**).

לפיכך, 'חומר' המהות שלנו = תודעת אל. אלא שכדי לבנות את הכלי, גן המהות זקוק ל**מחולל** שהוא הנשמה.

¹ רמון אל גופי הרוח (אור, נשמה, מהות). האור (פוטון) הנראה והרוח (המהות) הבלתי נראית ביחד יוצרים נשמה.

שני זרעים נולדו ביקום 2: זרע הנשמה וזרע האנרגיה (ספר הידע).

זרע נוצר על ידי שלושה איחודים:

האנרגיה נוצרה בחיבור בין אללה (0) – אדיר כל המוחלט (-) – הבורא (+).
הנשמה נוצרה בחיבור בין הבורא (0) – הרוח העליונה (-) – האם עליונה (+).

הרוח העליונה הינה מכלול האחראי לחוקיו של הבורא ולסדרו של רחמן-כל. מייצגת את הממד האדוניתי. הממד האדוניתי מכין את התא הביולוגי ומוסר אותו לתוכנית הרוחנית, לאם העליונה. האם העליונה מחברת את האנרגיה הרוחנית/גן המהות של הישות הנדונה לתא הזה. הבורא מאחד את שני אלה על ידי אנרגיית המהות שלו ולפיכך, מביא לידי קיום את זרע הנשמה (כלומר, הנשמה נמצאת בתוך גן המהות במחולל). הממד הטכנולוגי מעביר את זרע הנשמה אל הממדים הקיומיים של השלמים המיני-אטומיים, אל כלי תואם מדיום.

בעיקרון, מהות/נשמה שהינן אנטי חומר, אינן מסתחררות. לעומת זאת חומר/אטומים מסתחררים.

לכן המהות:

- נצחית ונעדרת צורה. היא שלמה ומושלמת. מה שמשתנה זה מפתן הזיכרון שלנו במדיום ארץ, רמת ההצפנה של ארכיבי הסוד שאנחנו. המפתח לתהליך חבוי בכתב הסתרים של המוח שלנו/הזיכרון. ככול שהוא מחולל תנועה מהירה יותר (בדומה לקרוסלה), כך נפתחים יותר מנעולים/הצפנות. המהירות הצנטריפוגלית מעיפה החוצה (מהמרכז להיקף המעגל) את המוח, את המלבוסים, את ההסתרות, את הזהויות, אבל הכוח הצנטריפטלי משאיר את האדם מחובר למהותו - למרכז.
- זרע קיומנו שלם שלא ניתן לחלוקה, ניצוץ אלוהי (חלק אלוה מעל), פנינה יקרת ערך שקופה, קורנת אור, המכילה בתוכה את הבריאה כולה. במהות אנחנו יצורי אנוש אמיתיים נעדרי תבניות/חלקיקים. אנחנו אהבה, אושר, עוצמה, שלם. פוטון של אור שהחל את נתיבו בכלולת הרוחנית (יקום 2 ממד 8) ומכיל בתוכו את הבריאה כולה (3 הטיפות שהביאו הכל לידי קיום: צליל – אור – אש).
- בדומה לאיזון הקיים בין נויטרונים לפרוטונים בגרעין האטום בעזרת האנרגיה האלוהית = אהבה, כך נשמרת המהות בתוכנו – גרעין קיומנו, בעזרת אהבה אלוהית – הניצוץ.
- המהות הינה מרכז נביעת המחשבות. תיבת נדוניה של ידע צלול מאוד וטהור, תיבה של כל הרפליקות של כל המחשבות שיצרנו אי-פעם. שרשרת סיבה – תוצאה שאנחנו. תיבת נדוניה/פוטנציאל של ידע צלול מאוד וטהור, תיבה של כל הרפליקות של כל המחשבות שיצרנו אי-פעם (ערוץ המהות שלנו). כל הגלגולים שחווינו במהלכי מאות ואולי אלפי שנים מקודדים בטבעות גן המהות. בכל גלגול המהות/הנשמה פועלת על פי תוכנית האבולוציה שקיבלה בטרם ירדה לעולם. כלומר, כל טבעת מייצגת עצמי/זהות שעבר אבולוציה. בדומה לזרע של עץ תפוח.
- גרעין המהות היא מחשבה = עמוד השדרה של הפוטנציאל האוניברסלי שבנו.
- השגת המהות = גילוי המחשבה שהשלימה את צורתה האובייקטיבית (איחדה את כל הפנים, הפרשנויות) = הרוויחה כוללות שלמה = השיגה את מודעות התקנה האוניברסלית.

- השגתה מתרחש בתחנת קארנה – המקום בו המחשבות הינן האוטנטיות ביותר. שם, אנחנו תופסים את האמת כולה.
- ברמה הביולוגית המהות היא תא גזע שמרכיב את המבנה הביולוגי של הלב.
- **הנשמה** שבתוך גן מהותנו, מהווה את פוטנציאל המהות של האנרגיה הגופנית שלנו שהיא אנרגיית הקונדאליני. אנרגיית הקונדאליני שומרת על הקשר האטומי הפיזי שלנו ביחד. היא המנהלן של הסדר הפיזי של הגוף. האנרגיה הזאת נכנסת מהנקודה המשותפת של המוח, עוברת דרך חוט השדרה ומצטברת בעצם הזנב כעוצמה קוסמית. בדרך היא מחלקת "תדלוק" לכל התאים. אנרגיה זו שומרת על הקשר האטומי הפיזי שלנו ביחד.
- זוהי אנרגיה עוצמתית עד מאוד. ההצטברות של האנרגיה הזאת בגוף הפיזי בכמויות גדולות, גורמת לכאבים רבים ולאי נוחות. כאשר חלוקת "הדלק" איננה נכונה, אנחנו מזמנים מחלות רבות. כדי לוודא זרימה שוטפת ומאוזנת של אנרגיית החיים בגוף, עלינו לפתח תודעה אוניברסלית המודעת לחוק סיבה – תוצאה. עלינו להיות אחריות לגבי כל החלטה, כל מחשבה, כל פעולה שאנחנו עושים. במילים אחרות, אנחנו בונים עוצמת מוח הלוקחת את הגוף תחת בקרה.

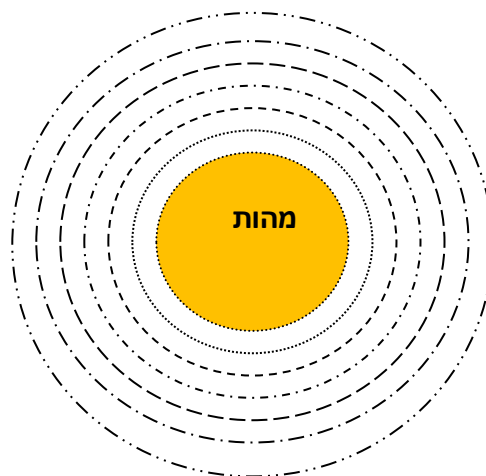
"אנרגיה = שלם אטומי"

שלם אטומי = עוצמה אלוהותית

עוצמה אלוהותית = אנרגיה מועצמת בממלכת החומר

יצור אנוש = האנרגיה המועצמת ביותר בממלכת החומר."

"ספר הידע", 23/202

לפיכך, במהות אנחנו META UNIVERSES - יקום זעיר אנפין – רב ממדים - ספרייה קוסמית.

מְדַבֵּר – הדרגה האבולוציונית שמשגי יצור האנוש על פלנטת ארץ אשר ביקום 3, יקום הקיום והמבחנים (+, ID)². **עץ הדעת = זהות זכרית = רצון פרטני = סולם הצרכים/בורות**. הוא הצל של בצלם "אלוהים" ("כותונת עור" – סיפור גן עדן).

"אנכי עומד בין ה' וביניהם" (דברים ה') – האגו של ה"אישיות" הוא המסך המונע מאיתנו לקבל אנרגיות אור עוצמתיות. לפיכך, המים הצלולים של המהות הפכו לעכורים. העצמי מלא בעצי דעת = יצר רע; זהויות, טיפולוגיות, הגדרות, תיוגים, לשון הרע (חטא שבגיניו נשרפו תלמידיו של רבי שמעון בר יוחאי). מלא במסכים, במלבושים, במסכות, בענפים, בציפיות, בהתניות, בדחפים, בהרגלים. מופעלים על ידי ספקות, התמכרויות, פחדים, כוחנות, אי-ודאות, חשבונאות, שליטה, יהירות, גאווה, שררה. מפחדים להיות "עירומים" וממשיכים להזין את האגו שלעולם אינו שבע) **האגו אוהב 'גבינה שוויצרית'** (המחסור התמידי מחורר את השדה המגנטי, דוחף את האדם לתגובות קיצוניות, להתבהמות, להתסתאבות, להתקבעות ולהעמקת הניכור וההתמכרות). דווקא החורים בכלי מגבירים את ההצפה הרגשית (פרדוקס מעניין) בתקווה, שאולי רגע לפני שאנחנו טובעים, נתעורר.

התוצאות:

- קיימים בחומר (בבשרנו ועצמותינו בלבד – כותונת עור) ולא ב"צלם אלוהים" - במהות (פוטנציאל אין סופי, עוצמות מוח, יכולת בריאה, צמיחה והתחדשות). חיים למראית עין, למראית לשון, למראית טוב ואושר (סולם הצרכים) המביאים לנו כל כך הרבה כאב, תסכול ופחד.
- חיים רשימת מלאי/זיכרונות במקום השראה/בריאה/יצירה.
- חיים ב"בית שיש בו הרבה משרתים, ואין בו בעל בית אחד" (אוספנסקי).
- אגואיזם הינו המחלה המסוכנת ביותר שקיימת היום על הפלנטה. הוא כל כך שלילי עד כי ביכולתו לחזור את הכלים/גופים שלנו.
- אוחזים בחלומות שווא וכל הזמן מחפשים מרשמי מדף וקביים חיצוניים שיושעו אותנו.
- מונעים על ידי "תוכנות" ישנות שגורמי חברה התקינו בתוכנו (מושפעים מהסביבה) וממשיכים להתקבע בחיים הישרדותיים מצומצמים.
- כועסים, ממורמרים ומתלוננים על מצבנו, במקום להיות אחריות.

² אמון אל גופי החומר (אנרגיה, הכלי).

- צרכים יותר ממה שאנחנו באמת צריכים, בעיקר יותר מותרות הנוגעים בהכרה חיצונית כמו כבוד, מחיאות כפיים, האדרה, מה יגידו, עטיפות צלופן. הרצון ליותר גשמיות, ליותר הכרה, ליותר צרכים שונים, הופך לפסולת רגשית (קנאה – תאוה – כבוד) שמטרידה את המערכת הפיסית – הרגשית – המנטלית. רמת אי-הודאות טיפסה והביאה המון פחדים וחרדות לקיום. אלה גרמו להידוק השליטה, השליטה הובילה למאבקי כוח, והכל זימן רוע שזיהם את הקיום.
- רובנו תפרנים רוחניים - אביונים כמעט בכל תחומי החיים: חווים מחסור באהבה, בשמחה, בבריאות, בסיפוק, רחוקים מהמהות, עניים בידע, בתרבות, בעוצמה, בהבנה עמוקה. רובינו חיים מתחת לפוטנציאל האדיר שלנו. שוחים עם יד אחת, רצים עם רגל אחת, עפים עם כנף אחת. במשך אלפי שנים של אבולוציה בקושי התקדמנו 2 ס"מ מתוך ה-100 הנדרשים. מי שאנחנו היום אינו יכול להשתלב במציאות החדשה המתהווה כעת על פלנטת ארץ כהכנה למציאות האמת ביקום 2.
- בטלנים ועצלים לגבי עצמנו. שותים בכפית שפע אינסופי.
- אין בנו אהבה שאינה מותנת.
- חיים בנפרדות, היצמדות, שיפוטיות, לוחמנות, ביקורתיות שמביאות לחיינו הרבה שליליות, חיכוך והרס. אלה לא מאפשרים לאנרגיה לזרום ולמלא את התאים.
- מקבלים החלטות של "כדאי לי" – תועלת אישית.
- מעריכים את עצמנו על פי הישגי "השורה התחתונה" (כסף, רכוש, תואר, מעמד ומנעמי החיים, מה אומרים עלינו), במקום על פי "השורה העליונה".
- מפרים חוקי בריאה, בעיקר את חוק האיזון.

לכן, רובינו שוחים עם יד אחת, רצים עם רגל אחת, עפים עם כנף אחת. זו מציאות שבה עוצמות התודעה, המוח והמחשבה שלנו הם כשל "חור מנעול" קטן; מציאות חושית מגבילה שלא מאפשרת לנו לראות את העושר הפנימי שבנו ולכן, רובינו חיים מתחת לפוטנציאל אין-סופי.

דומה הדבר לאדם כסוי עיניים שמעולם לא למד לנהוג, היושב מאחורי הגה מכונית דוהרת בכביש הומה. קלושים סיכוייו להגיע למחוז חפצו בלא פגע. הוא יכול לחשוב שהוא נוהג במכונית, אך לאמיתו של דבר המכונית היא הנוהגת בו. אוספנסקי כינה אותו אדם "מכונה". ורק חייו של "אדם מכונה" זורמים בין אצבעות ידיו כגרגרי חול.

פעם היה אדם שרצה להיפטר מצילו. כדי להיפטר ממנו הוא היה רץ.

ככל שהגביר את מהירותו, היה צילו הולך לצידו.

הוא חשב שהוא עדיין איטי ועל כן הגביר את מהירותו עד שאזלו כוחותיו ומת.

הוא לא הבין שלו היה עומד בצל, היה צילו נעלם.

לו היה עוצר במקומו, הוא לא היה מותיר עקבות. איזו טיפשות."

(קולות האדמה)

ההתמקדות רק בזוהות ולא בהתכת הפנים הרבים, גרמה למהות שלנו לפנות לזוהות:

"חברתי היקרה,

עד היום, את ואני התחלקנו בכל כמו שני חברים הכי קרובים וכשלם. כאשר אני חשתי בכאב, גם את חשתי בכאב, כאשר את בכית את חלקת אותו איתי. כאשר התחלת לעשן את הסיגריה הראשונה, את הרגת את ריאותיי ואת תאיי ותהיתי אם יודעת את זאת. המשקה הראשון שלקחת הקפיא את תאי המחשבה שלי ומאוחר יותר פגע בתפקוד המוח. מרבית האוכל שאכלת בתיאבון גדול, השמינו את תאיי ומעולם לא שמעת את בכי הדם הזורם הקורא לעזרה.

מאחר והורעלת על ידי העולם, את שכחת אותי, זו שסחבה אותך – הגוף והאברים שלך. לא באת לעולם בשביל התענוג אלא בגלל משימה. והמשימה הראשונה שלך היא להלל את נשמתך על ידי ההתנסויות שאת משיגה. המשימה שלי היא לשאת אותך על גבי עד שתסיימי את המשימה שלך.

מדי פעם, על מנת להזכיר לך את קיומי, גרמתי לך להקשיב לבכי האברים ולכאב אותו חשתי. ואת הלכת לרופא, לקחת תרופות על מנת להרגיש טוב. אלא שלעולם לא תביני שמה שעשה אותך בריאה היו לוחות המוסר שלי. לאחר שנרפאת, שוב חזרת לסורך. אני לא כועסת על בחירותיך הלא אחראיות למען תענוגות, אמביציות ומתח בלתי מודע. אני סולחת לך.

אלא שעד היום נשאתי אותך בתוכי עם הרבה אהבה וללא טענות. כעת אני מאוד עייפה. ולכן מעכשיו ואילך את שבתוך עצמי מחויבת לשאת אותי. סלחי לי על היותי נטל עבורך, לא הייתי מייחלת שכך זה יהיה. אני משאירה אותך עם עשן הסיגריות, עם המשקאות והתשוקה שלך לעולם. אתחשב בך מחדש רק במחרים, כאשר יהיה שווה לשאתך מחדש."

מכתב אל ה-אני שבתוך עצמי ("ספר האור"/129-130)

מי שעובד את עצמיותו, הופך למשרת של משרת הכולא את עצמו בין חומות מגבילות.

עוצמה לא נוצרת מחזרה על מנטרות, או מפתיחת ספר וקריאת הטקסט הנכון, או משיבה על כורסא והתמקדות בכוונה שאולי תתממש למחרת, או בניסיון לשנות תוכן בתוכן אחר (רע בטוב למשל). אלא מאיסוף תדרים של אחרים. מאיסוף ואיחוד פנים שבתוכנו שהיו מוצפנים. איסוף משמעו שאיננו מבטלים דבר, לא הורסים או מבקרים תכונה בעייתית, קושי, אגו, אלא דווקא מכלילים אותם באהבה ללא תנאי עם כל הגלוי וגורמים לשינוי צורה. כלומר, לא משאירים אף פירור על צלחת 'האוכל'. זו היכולת לסובב אנייה גדולה בתוך יבשה, או לכישרון לפגוע במטרה שאיש אחר לא מסוגל להגיע אליה או שאחרים לא מסוגלים אפילו לראות.

טיפ נהאת האן (לגעת בשלווה / גל / 1992), סיפר על "ככות" ("אני"):

"בבית החולים הפסיכיאטרי היה חולה שנראה נורמלי. הוא אכל ודיבר כמו כל האחרים. אבל הוא האמין שהוא גרגיר של תירס. בכל פעם שראה תרנגולת, הוא נס על נפשו. לאחר שהאחות דיווחה על כך לרופא, אמר לו הרופא: אדוני, אינך גרגיר תירס, אתה בן אדם. יש לך שיער, עיניים וידיים. כך הוא הטיפ לוימים ולבסוף שאל

אותו: האם אתה יכול לומר לי מי אתה? האיש ענה לו: אני בן אדם, אני לא גרגיר של תירס. הרופא היה מאושר. אך כדי להיות בטוח, ביקש ממנו לכתוב 300 פעם ביום את המשפט 'אני בן אדם ולא גרגיר של תירס'.

לאחר חודש בא הרופא לראותו והאחות דיווחה כי הוא מתקדם יפה, נשאר בחדר וכותב את המשפט שהתבקש. הרופא שאל אותו: מי אתה? ענה לו החולה: אני בן אדם ולא גרגיר של תירס.

הרופא היה מרוצה והבטיח לשחררו בעוד כמה ימים. הוא ביקש ממנו לבוא למשרדו. בדרך, לפתע עברה תרנגולת והאיש ברח במהירות גדולה ורק לאחר שעה נתפס. הרופא היה נסער. אמרת שאתה בן אדם ולא גרגיר של תירס, אז למה ברחת מהתרנגולת? ענה האיש: מובן שאני יודע, אבל אין אני בטוח שהתרנגולת יודעת זאת?"

אם כן, עלינו ללמוד לנהל את היחסים בין 3 'הדמויות' שבתוכנו: פן אחד מטעין (שורש) – פן אחד מקבל (זהויות) – פן אחד מחבר (זרע). עלינו ללמוד לחבר את הטבעת התחילית עם הסופית - רפליקת המחשבה האחרונה (ויהי). כלומר, עלינו להתאמן להפוך להיות מאסטרים אוטופואטיים (self-creators). אז נתחבר עם גרעין המהות ונהיה ראויים לחזור לכוללות הרוחנית וממנה לעבור לכוללות האדוניתית. זאת עבודה רוחנית.

זומה הסיפור לפאנדורה במיתולוגיה היוונית. פאנדורה נוצרה על ידי הטיטאן פרומיתאוס (מחשבה תחילה), מבוץ ומים/חימר. הוא זה שגם גנב את האש מזאוס והביא אותה במתנה לבני אדם. הוא נטע בפאנדורה את הכישרון להוליד שולל וגם את יצר הסקרנות. פנדורה נמסרה כאישה לאפימתאוס (מחשבה בדיעבד), אחיו של פרומיתאוס, ואיתה הגיע גם כד עם אזהרה – לא לפתוח אותו ויהי מה. אך סקרנותה של פאנדורה גברה עליה והיא פתחה את הכד ושחררה את כל הרעות החולות של האנושות: קנאה, כעס, נקמה ועוד. פנדורה סגרה את המכסה, בהוראת האל זאוס, רגע לפני שהרעה האחרונה – התקווה, הצליחה לברוח. מאז שפנדורה שחררה את כל הרעות, האנשים בעולם חווים סבל כי התקווה נעולה. לפי ניטשה, האדם מסתכל על הרוע האחד שעדיין נותר בכד – התקווה – כמקור האושר הגדול ביותר" כל עוד האדם שומר על התקווה, טען ניטשה, הוא שומר על החיים. הוא דואג להישרדותו וכל הזמן מחפש קביום חיצוניים להישען עליהם, קביום שיעשו עבורו את העבודה האבולוציונית: טיהור, ריפוי, גילוי, העצמה. לכן, כל עוד האדם שומר על החיים, הוא יכול להמשיך לחיות בעולם הזה – המוצף ברעות, ולכן יכול להמשיך לסבול מהן – דבר המתאים לתכנון המקורי של זאוס להעניש אותו.

אנחנו צריכים להיות מסוגלים להשתחרר מהחיים שתכננו כדי שנוכל ליהנות מהחיים השלמים שמחכים לנו בנקודת המוצא האוניברסלית שלנו, הכוללות הרוחנית אשר ביקום 2, בה אנחנו חוזרים להיות יצורי אנוש אמיתיים ועילאיים.

רוחניות איננה דתיות. דווקא בגלל שהדת נמצאת במשבר של אוטוריטה מוסרית (הפכה לפוליטית, כוחנית, מניפולטיבית ופלגנית), מחפש היחיד מערכת הכלה חדשה שתאפשר לו לחיות חיים משמעותיים, לצמוח ולהתחדש. דת מוגדרת על ידי גבולות של אוטוריטה חיצונית בעוד שרוחניות מוגדרת על ידי גבולות

אוניברסאליים. הדת מתנהגת כמו חיסון השומרת על האדם מהתנסות ישירה של "אלוהים", באמצעות סמכות, דוקטרינה ומערכת ענישה. לרוחניות אין סמכות מרכזית אלא היא מונעת פנימית. היא לא "דבר" ואין לה "חלקים". היא לא מדידה, היא לא מדעית, היא לא טכניקה. היא מעבר לשליטה.

אין כוונה ברוחניות להארה או להגיגים המעמידים פנים שהם "הדבר האמיתי" (וכאלה לצערי יש כיום רבים). אין הכוונה לאשרמים וגורואים. אין הכוונה לשום נוסחה קסומה להשגת "אלוהים" חיצוני לנו (כמו בשלוש הדתות: היהדות, הנצרות והאיסלם). אין הכוונה למיסטיקה (מיסטיקה מוגדרת כקשר ישיר ואישי עם ה"אלוהים"). אלה הפכו לצערי לתעשיית אשליות שהביאו לאינפלציה רוחנית אופנתית המשעבדת עבדים רבים. רוחניות איננה אופנה והיא איננה ברת חלוף. רוחניות היא הוויה נטו. היא יכולת האדם לחיות הכי קרוב למהות הפנימית שלו, ליכולת שלו "להיות" בכל רגע הווה ומתוך פנימיותו, לעשות את כל ההבדל כל יום מחדש בחייו ובחיי הסובבים אותו.

האם ה"להיות" הוא כדברי היידיגר "דזיין" (דזיין - DASEIN בשפה של היידיגר: "היות שם"³) או באמת להיות הקיום שמאחד את כל הפנים, את כל הממדים, את כל העולמות?

רוחניות היא היכולת לבוא במגע ישיר וחוויתי עם החיים, מתוך מתח דינמי ויצירתי בין השאיפה לייחודיות (הפרדה) לבין הכמיהה להתאחד (יחד). היכולת לחיות חיים מלאים, חיים של יצירה, תבונה ואהבה, נמצאת בכל אחד מאתנו. רוחניות היא המכלול של כל 4 הממדים אדמה – מים – אוויר – אש. היא המכלול של כל 4 הממדים הפנימיים גוף – נפש – שכל – נשמה. היא המכלול של כל שלבי ההתפתחות והאינטליגנציות.

"להיות אדם", אומר פוקו, "משמעו להיות פנים המצוירות על החול, כה קרוב לשפת המים, עד שהגל מוחק אותן". זהו "אני" ללא סיווגים של חלש-חזק, טוב-רע, מצליח-נכשל וכד'. הוא ריק מהגדרות וככזה הוא נקרא ככות - suchness. בחסידות מוגדר אני כזה "אין" – אדם מרוקן מתכנים חומריים הפנוי להתמלא בזיו האלוהי ובכך מותר האדם מן הבהמה, הצומח והמינרלים. הוא לא קיים לא בחלקים שמרכיבים את הפרט – הגוף, השכל והרוח, אך גם לא מחוץ לחלקים אלה. היא משוללת מרחב וזמן ("אני" טרנסצנדנטי, רוחני = מה אני = כותונת אור).

חוזרת ומדגישה, על מנת שנהיה ראויים להתגלם חזרה בקומה ה-100, עלינו להתפתח לפי מודל סירוס:
להיות – לגלות – להשיג:

³ מה פירוש להיות (אדם, דבר) בתוך העולם? שאלת הישות אינה מתבררת באמצעות בחינה מטאפיזית של היש עצמו, אלא מתוך מצבי ההתבוננות הנובעים מקיומו הדינמי של הסובייקט בתוך הישות. המילה Dasein קרובה בתצורתה למילה "קיום" בשורשה הלטיני - ex-sisto - שפירושה לצאת החוצה, להיולד, לעמוד בחוץ, להופיע, להפוך ל- להיות קיים, להיות שם. **היידיגר מנסה להתנער מן ההרגלים המטפיזיים של אלפי שנים.** האדם מושלך אל עולם של תכנים מוכנים מראש, ואל תכליות מלאכותיות שמקבלות משנה תוקף במסגרת החיים בחברה טכנולוגית. האדם נבלע במרחב של אנונימיות סתמית ומאבד את עצמו בתוכו. במרחב ציבורי זה הוא אינו יכול עוד להיות מקור לבחירותיו ולפעולותיו, מאחר שהאנונימיות הסתמית מכתובה את אופקי התנהלותו של האדם עד שאף אחת מבחירותיו אינה חורגת מאותם אופקים. כנגד חיים אלה היידיגר מציב אידיאל אלטרנטיבי לחיים הקונקרטיים, אידיאל של התנגדות לאורח החיים המודרני הסתמי, ובאידיאל זה אין בה מקום לטרנסצנדנטי: יש בה כמיהה אל מה שמעבר אך היא עצמה נטולת כל אל.

הקודקוד: פסגת הכוללות האנושית הקומה ה-100

בסיס הפירמידה: מחשבת הבריאה + ארכיבי הידע

לפיכך;

"אל תחפש אותי בתוכי – אל תחפש אותך בתוכך.

אל תחפש בעולם הזה – את הדלת למחסה.

אם המדריך של האהבה העליונה – השמש של הקוסמוס

מחפש ומוצא אותך – חוקר על אודות שלומך.

אם אינך יכול לראות זאת – אם אינך יכול להסיט את וילונך

אזי את מלאך השחרור – לא תוכל למצוא לצידך.

לא תוכל להמריא – בנתיב זה של גאולה⁴."

("ספר האור", ביולנט צ'וראק)

⁴ גאולה = גובה השלמות של השגת דעת. הסרת המסכים... "כולם ידעו אותי"...השגת המהות = השגת האלוהות.

לשם כך עלינו לעבור שינוי צורה; להשתנות מכלי שעשוי מחומר פחמני מתכלה המופעל על ידי רצון פרטני/צרכים, לכלי שעשוי מחומר קריסטלי עמיד, שקוף מואר ועוצמתי המופעל על ידי מכלול הרצון (הכללת 7 הגופים שלנו). שינוי הצורה מתאפשר רק עם פתיחת צופני ארכיבים - טבעות, תכלול הפנים הגלויים והנגלים, טיפוס על גבי השרשרת שנפתחה בתנועה רקורסיבית, והשגת הקומה ה-100 מחדש, רק עוצמתיים יותר. הכול, עבודת תודעתית – מהותית.

התהליך המרתק של פרימת טבעות, הכללת הפנים, טיפוס וצמצום המרחק בין שני הקצוות שהם אחד שלם, הנו תהליך אינסופי של יחסים בין אינות/אורות/פוטנציאל...לכוליות/כלים/תכנים/הגדרות. הוא מחייב אותנו לחבור אל הכישרון האוטופואטי הטמון בתוך גרעין המהות שלנו:

להיות **לוליינים** שמהלכים באיזון הומאורדיס על גבי שרשרת סיבה – תוצאה שאנחנו (מאיינים הגדרות, הפכים, ומאחדים ניגודים).

להיות **בוראים** שבוראים את עצמנו כל יום מחדש (self-creation) באמצעות פתיחת צופני הטבעות ואיסוף עוצמה לעוצמה (מתייחסים לנגלה כאל עוצמה – אי קיום זהותי) - "האל ברא אותך ואתה בורא את עצמך...אנחנו אוהבים את הנברא בזכות הבורא" ("ספר הידע", חוברת 43).

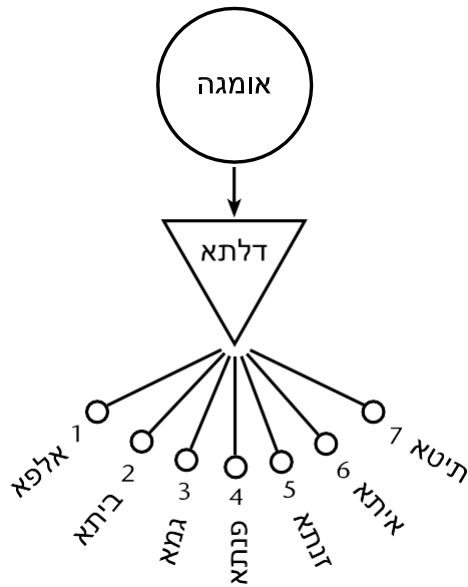
להיות **מטפסים** שמטפסים אל עבר פוטנציאל אנרגטי חדש אשר יסייע בידנו לפתוח טבעות חדשות ובכך, לצמצם את המרחק בין שני קצוות השרשרת, עד שנחזור לנקודת המוצא שלנו בקומה ה-100.

בתהליך, החוץ הוא רק טריגר לצמיחה, להתחדשות ולהשתנות שלנו. הוא אינו קובע מה נשנה, איך נשנה ומתי (עד היום נתנו יותר מדי כוח לסביבה). זו בעצם הזמנה שמאתגרת תקרת זכוכית מרתקת: **אין אנחנו צריכים לברוא זהות (כמו בלידה), כי אם עוצמה** (גם אין צורך שנטפל בהצפות רגשיות, בבעיות, בקיבעונות, אלא רק בבניית עוצמת אור). לשם כך עלינו להתמקד בתנועה רקורסיבית, מעגלית, מחזורית של פתיחת צופני טבעות, פירוק, מחקר, שאילת שאלות, ואז הרכבה; או של הסתעפות מנקודת המוצא, הסתחררות רחוק משיווי משקל, איסוף, ואז התמקדות/התכללות - חזרה אל נקודת המוצא, רק עוצמתיים יותר ומרוכזים יותר.

עוצמה לא נוצרת מחזרה על מנטרות, או מפתיחת ספר וקריאת הטקסט הנכון, או משיבה על כורסא והתמקדות בכוונה שאולי תתמש למחרת, או בניסיון לשנות תוכן בתוכן אחר (רע בטוב למשל). סמלים, פיקטוגרפיות, תקשורים, מדיטציות, דמיון מודרך, הכל טוב ויפה, אבל אלה בזבוז זמן, כי עלינו להבין לעומק מהי המשמעות של: קוסמוס חיבר את התחילי והסופי. כלומר, חיבר את ספירת הסתרים של גן המהות לטבעת האחרונה. כאשר נבין לעומק, נתמקד בבריאת עוצמה ולא בטיפול בזהויות.

אם בארציות פעלנו בעיקר מתוך תנועה אופקית ליניארית ששואפת להומאוסטזיס = שיווי משקל ששומר על יציבות קבועה יחסית בין הסביבה הפנימית לסביבה החיצונית, על ידי כך שתמיד ננסה לחזור למצב מסוים (particular state), הרי שבתנועה הרקורסיבית שהיא תנועת טיפוס הרחוקה משיווי משקל (הומאורדיס), אנחנו פתוחים ל"הפרעות" ולהתנסויות, תוך כדי שמירה על מסלול מעגלי (trajectory) שרשרת סיבה – תוצאה שאנחנו, ולא על מצב. לכן מסוגלים ליצור דפוסים מורכבים יותר, עוצמתיים יותר, מרוכזים יותר.

תרשים החלוקה אומגה – העוצמה האנרגטית הכי גבוהה המומטרת על פלנטת ארץ

השמש אומגה – נקודת מוקד האנרגיה האדירה (יקום 2) מודיעה על הידע המיוחד שנמסר לשמש דלתא (יקום 3). היא משליכה את הידע הזה לשמש של התוכנית כידע של שבעה ערוצים.

משליכה את הידע לממדים של סיריוס, שבתאי, אוריון. בדרך הזאת, מתבצעת הקצאת המשימה. עתה, נסביר:

אומגה: מגנטיות מוגברת. אומגה היא **תדר אנרגיה** עוצמתי ומלא אהבה שמגיע מ'המקור' ומחובר לנשמה שלך. נקודת מוקד האנרגיה האדירה: 4 ערוצים יוצאים מנקודת המוקד של האנרגיה האדירה אל שמש אומגה (1), מימנה יוצאים 7+1 ערוצים לפלנטת ארץ (סה"כ 9 ערוצים).

דלתא הוא התדר הנמוך ביותר (0.5 עד 4 הרץ) המאופיין במינימום פעילות מוחית ומתקיים במצב שינה עמוקה.

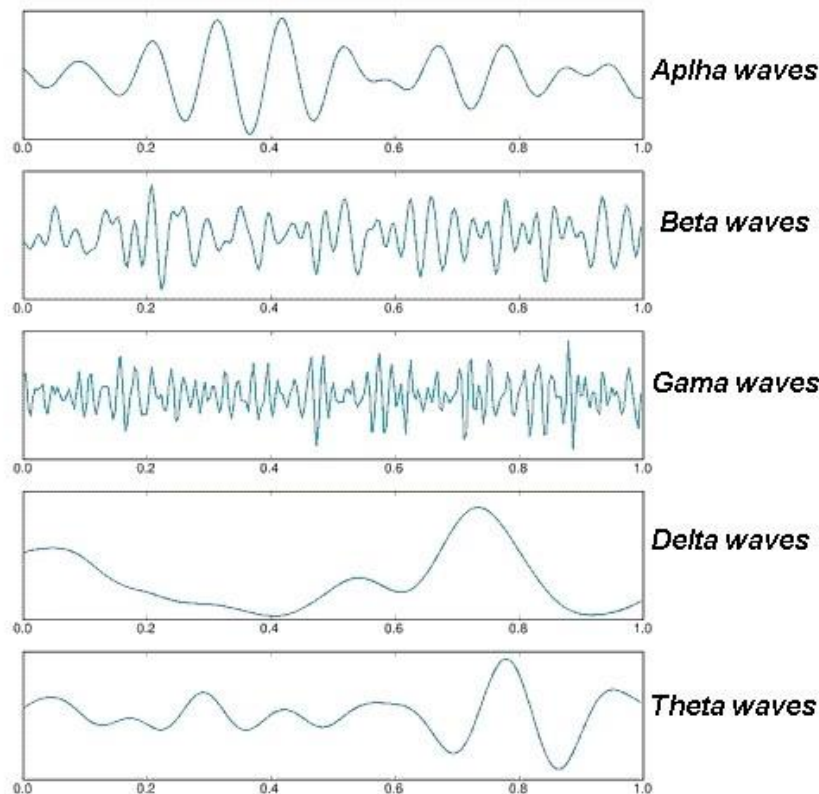
1. אלפא: (7.5 עד 14 הרץ) הוא התדר המאפיין מצב רגיעה. הינו ערוץ של הארה דתית וידע.
2. ביתא: (14 עד 40 הרץ) הוא תדר "העבודה" הנורמאלי בו מצוי המוח במהלך ההתנהלות היומיומית. הינו ערוץ ידע של מדע וחלל.
3. **גמא:** גלי המוח שמעל 40 הרץ. במצב זה רמת הריכוז גבוהה והביצועים מקסימאליים. הינו ערוץ של בחירה וברירה.

4. פנטא: הינו ערוץ של המדעים האזוטריים, קסמים וכישוף.
5. זנטא: הינו ממד ביוני – ערוץ המחקר (שם נעשים הניתוח והסינתזה של היצורים החיים). הערוץ הזה עובד בשיתוף פעולה עם אלפא וביתא.
6. איטא: קודי-הרום של האמנות – הוא מחובר ל- ALTONA אשר הינו יקום המוסיקה.
7. טיטא: (4 עד 7.5 הרץ) הוא תדר המוח בעת שינה קלה, שנת חלום וכן בעת מדיטציה עמוקה. ערוץ של בקרת החלל – מפקח על הקלט והפלט של הידע מעבר ליקום. מנתח את השוני שבין הממדים. טיטא הינו יקום האור. רק בשבעת הרבדים הראשונים מתוך 49 רובדי הידע שלו ישנה תחושה – האבה – רגש. לאחר מכן, המעלות האלה חסרות.

המוח האנושי פועל בצורה אלקטרו-כימית. כתוצאה מכך שהפעילות המוחית הינה גם חשמלית מופקים שדות אלקטרומגנטיים (כשיש תנועה של אלקטרונים נוצרים שדות אלקטרומגנטיים). לכן המוח פולט כל הזמן קרינה אלקטרומגנטית חלשה ביותר שאותה ניתן לקלוט באמצעות חיישני EEG המותאמים לכך. למחולל המוח תפקיד מרכזי = גלי טיטא - דלתא - אומגה.

ננסה לראות אם הבנו:

מה היו פניי המקוריות לפני אבי ואמי? או, מה קדם למה: הביצה או התרנגולת? מה אתם יכולים להיות שכבר הייתם? מהי היכולת הקיימת בכם שאינכם מכירים עדיין? מה אתם יכולים להביא מהעתיד ממנו באתם? האומנם דגים בים צמאים?

שאלות מוזרות? השאלות מאתגרות כי העתיד החדש כבר כאן. השפע האינסופי כבר כאן. מדוע איננו רואים אותם?

אם אנחנו לא זהות אישיותית אלא שרשרת סיבה-תוצאה של פוטנציאל מחשבות, אף אחד אחר לא יכול לעשות את העבודה האבולוציונית עבורנו. My life is my own business. I've myself. אנחנו משפיעים על קיומנו, על עולמנו וגם על העולמות העליונים על ידי הבנות שאנחנו משיגים (מחשבה) והבחירות שאנחנו עושים (מחשבה).

כלומר, לא ניתן ללמוד להיות 'אני'.

לפיכך, המשך הכניסה ל"מוסכים" שונים לא תועיל בדבר. המשך הדחירה באוטוסטרדת ההרגל לא תועיל בדבר. חייב לבוא שינוי דרמטי בתודעה שלנו. מתחיל עידן של תודעת אור מדעית - אדוניתית (חוקרת את האמת), היוצרת מגע ישיר עם אור אינסוף, עם הלא ייאמן, הנשגב והמופלא ועוזרת לנו לעבור לתדר שכלי גבוה יותר, לכוללות אמת-כל חדשה (הכוח הרוחני של אהבה אינו מספיק).

בכל דרך שנאמין במשהו, בכל דרך שנביט במשהו, בכל דרך שנחשוב על משהו, בדרך בה נרצה משהו, הדבר ההוא ישרת אותנו בדיוק בדרך הזאת. אם ברצוננו לשנות את תוצאות חיינו וליצור מחר חדש, מחר שיאפשר לנו להמשיך לאחוז בהגה החיים, להשיג יותר ולטפס אל עבר ממדים גבוהים של פוטנציאל, עלינו להישיר מבט אל מה שהיקום מקיים ולשנות את התודעה/צורת החשיבה שלנו. שינוי תבנית משנה את הסיבה והסיבה החדשה משנה את התוצאה.

כלומר, את העבודה האבולוציונית הזאת אף אחד לא יכול לעשות בשבילנו. אף אחד אחר לא יכול להתערב בשדה המגנטי שלנו (כי אז המתערב "כופה" את המדיום שלו על האדם). עלינו לדרוש את האנרגיה הרוחנית, הפוטנציאל השלם הניטרלי, בעצמנו!!! "אל תשאלו אותנו על עצמכם אלא שאלו את עצמכם על עצמכם". עלינו להרוויח יכולת אבולוציונית = למשוך הטענות, לפתוח ארכיבים ולטפס.

במילים אחרות, **אין שתדלנות!!!** אנחנו אלה שצריכים לקלף הכל, להגיע לאמת, להגיע לשקיפות, להכיר את הכפיל המהותי שלנו. לא נמצא אותו במזוזה, על שטיח התפילה, או על הצלב. מי שלא יצליח להשיג מודעות אמיתית על עצמו פשוט מזיק לעולם וליקום!!!

אנחנו בעצמנו חייבים להפוך להיות **EDIT-OR** של הספר החי שאנחנו. בעזרת אור עליון אנחנו מתחברים לספר החי שאנחנו ומתחילים לקרוא אותו ולגלות את הסוד. זהו ספר של אמת המתאר רבדים מדהימים, עשירים ועמוקים של אני-ים רבים/מציאויות שונות הנמצאים בתוכנו. כאשר נעבור תהליך של שינוי צורה

ונצליח לחבר את העמוד הראשון עם העמוד האחרון בספר, את התחילי (זהות) עם הסופי (מהות), נשיג את התכלית האישית – נסיים לשלם קארמות גורליות, וגם את התכלית של האנושות; לחזור לממד המוצא הרוחני – ממד 8 וממנו לעבור לממד האדוניתי 10.

אולי יעניין אתכם לשמוע שאנרגיה המופקת מגרם אחד בלבד של מסה בתהליך של היתוך גרעיני, אם אינה מוכפפת למטרות נעלות, יכולה להספיק כדי להחריב עיר שלמה! דומה הדבר לכוחה של מחשבה/מילה/עין (סיפורו של הרב שמעון בר יוחאי שיצא מהמערה לאחר 12 שנים ומצא כי אנשים מתבטלים מתלמוד תורה ועוסקים בחרישה וזריעה, נתן בהם את עיניו והם נשרפו. כמובן שנענשו על כך ונאלצו לחזור למערה).

כלומר, כל גרם של חומר שאנחנו מתמירים לאור/לאנרגיה יוצרת בתוכנו עוצמה המקרבת אותנו אל גרעין המהות שלנו.

במילים אחרות, בהתאם לנוסחה של אינשטיין: $E=MC^2$: אנרגיה שווה למסה כפול מהירות האור בריבוע. מהירות האור היא 300,000 ק"מ בשנייה. אם נכפיל את המספר הזה בעצמו (מהירות אור אדירה), נקבל את היחס בין כמות המסה שבידנו שנצליח להמיר לפוטנציאל אנרגיה $(10^9 * 10^9)$.

- האם אתם מוכנים לצלול למעמקים בלתי נתפסים ולגלות את פנינת הבריאה שאתם, את התכשיט האלוהי?
- האם אתם רעבים מספיק לצאת לחרוש את שדות "הצדפה" שאתם ולגלות את האמת האדירה שאתם?
- לפיכך, האם החיים שלכם ראויים להיחקר?

כפי שאמר הלל הזקן, רק האדם לבדו יכול לעשות זאת. "אם אין אני לי, מי לי? וכשאני לעצמי, מה אני? ואם לא עכשיו, אימתי" (אבות א', יא). כאשר אין אני = מהות, מי יסייע בידיי? כאשר אני לא לוקח אחריות על נתיבי, אף אחד אחר אינו יכול לעשות זאת במקומי. כלומר, כל דבר שהאדם נפגש אתו, חווה אותו, טועם אותו, נוגע בו, הוא שלו (self-reference). זה בהחלט אתגר... כי עלינו לשחרר אחיזה במציאות מכאנית – פונקציונלית (מהדהדת לפיסיקה המכאנית של ניוטון/איינשטיין), מציאות הצורה, מטרה חיצונית של שורה תחתונה, החיפוש אחר העצמי, הצמדות לרשימות מלאי זהותיות/אישיותיות, פנייה ל"מוסכים" רבים לתיקון והתפתחות, התנהלות על פי מתכונים ופתרונות מדף (הדת היא אחת הדוגמאות)... מציאות בה מהות הלב היא מקום ההשתטחות. אחיזה ב'מי' אני... העבודה היא למען העצמי של יצור האנוש.

בתהליך זה, אני מודעת לקושי לעכל נגיסות "מזון" גדולות של הנאמר כאן, כלומר, לעכל את הידע החדש שאני מציגה. לכן, אני ממליצה ללמוד ללעוס = לעבד, לשאול, לפרק, להרכיב, להתנסות בחדש ובאי-ודאי ורק לאחר מכן לבלוע ולהשיג הבנה עמוקה. מהר מאוד תגלו שבעזרת הכישרון האוטופואטי הטמון בתוכנו, עבודת הצמיחה, ההתחדשות וההשתנות שמתמקדת במהות ולא בזהות, בתנועה ולא בהשגת ביטחון, בפתיחת טבעות ואיסוף עוצמה לעוצמה ולא בתיקון תכנים וקיבעונות, יכולה להיות מואצת עם פחות מאמץ, זמן ומשאבים.

מסע ZOOM-IN אל עבר המקור הנצחי, האלוהי, האמת שאנחנו.

סיפור: בממלכה אחת היה מלך נאור. אחת לשנה אפשר לנתינים שלו לבוא אליו, לשטוח את מבוקשם ולקבלו. כך יום שלם נענה המלך לבקשות נתיניו, עד שלקראת הסוף פנה אליו איש מרוט וכפוף וביקש ערמת חציר. תמה המלך: "הרי זה יום של מילוי משאלות וכי למה תבקש רק ערמת חציר?" ענה לו הנתין: "אני עני וחולה בצרעת. ידי לא משגת לקנות דבר. כדי להקל את הגירודים שלי החלטתי לבקש ערמת חציר". המלך קם, ניגש אליו ובצעקה שאל: "מדוע אתה מסתפק במועט במקום לבקש מרפא?"

המשפט מ"ספר הידע", חוברת 16 מתאר את התהליך באופן פואטי:
זה אשר חי, רואה (מציאות החומר, כוליות, צורה),
הזמן הולך ונעלם (ללא כל זמן, אנטי-חומר, מעבר לצורה, אי-קיום),
החיים ממשיכים (עין המהות, כוליות אור).

למרות כל המשברים האנושיים, לגן המהות שלנו עדיין יש תקווה שאולי הפעם זה יצליח. אולי הפעם יצליח לאחד את כל הפנים שלו, את שרשרת סיבה – תוצאה שהוא ויהפוך לנקודת מוקד של אור ענק אוהב, משפיע, תומך. בשפה של ט.ס. אליוט: "נגיע למקום שִמְמָנו בָּאנו וְנִדְעֵ אֶת הַמְּקוֹם לְרֵאשׁוֹנָה."

אם לסכם את התהליך האבולוציוני המרתק:

- **לעבור מהפכה שקופה.** בחרים במודע לעשות אבולוציה. משקיעים מאמצים במאבקים עם העצמי כדי להצליח לנפות את המוץ מהתבן. משקיעים מאמצים בבריאה עצמית תמידית – הבניה פנימית – שינוי צורה של הכוונה – האמונה – הרצון – המחשבה – תחושה מורחבת – התא – המצפון = 7 פני התודעה (self-creation). לא חוששים להתערטל מכל תאי החומר = מקליפות הנחש = הטומאה = ממדיום מוות שאין לו חיות משלו, מכל המלבושים, הפרשנויות, הטיפולוגיה הזהותית/אישיותית, להשתחרר מכל עצי הדעת, מפרשנויות רדודות (פשט-רמז), מהתניות, מהרגלים, מפחדים, מתענוגות, מהשפעות, מההיסטוריה שלנו. רק אז אנחנו יכולים להשיג את הפנים המקוריים לפני אבינו ואמנו (הפכנו לעירומים ושקופים). לשם כך, עלינו לנהל את מערכת היחסים בין אורות לכלים, עד שגוף החומר הדחוס יהפוך לעדין ושקוף.

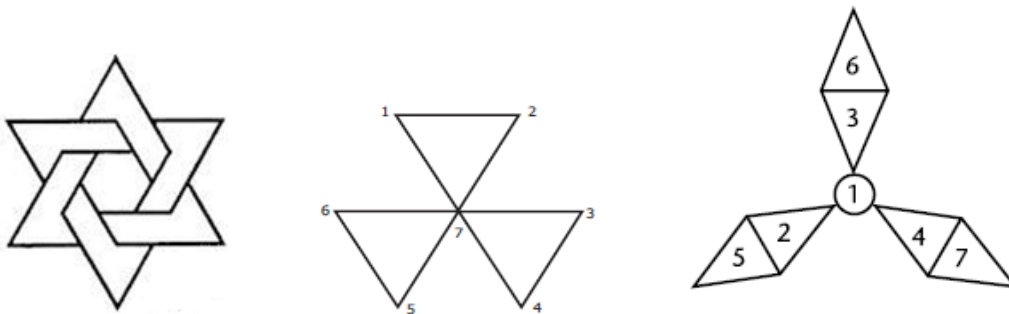
- להחליף תעודות זהות:
  - **ת.ז. גשמית/10/זהות-אישיות-אגו/חומר/מציאות הענפים - הצורה/בעלים על...משולש**
עולה – אוקטבה 1, הביטחון הוא בגורם עלום חיכוני לנו, גישה מכאנית – פונקציונלית, ממדים 3-4, **כוליות** (כלי). מקור כל הבעיות שלנו. מקור היצר שלנו.
  - **ת.מ. רוחנית/ANI/מהות/אור/מציאות הזרע - אוניברסלית/בעלים של... משולש יורד –**
אוקטבה 2, הביטחון הוא במהות הפנימית, מציאות המעבר, ממדים 5-6-7-8, **אינות** (איון האגו, להחזיר אותו להיות משרת). הזרע הוא גן המהות ANI המכיל את שרשרת סיבה – תוצאה שאנחנו.
  - **ת.א. אדוניתית/HAK/אמת/מציאות השורש - קוסמיות/להיות אדון חיי והקיום שלי... מגן**
דוד – אוקטבה של שלם אטומי (8 גשמי + 8 רוחני = 16 = 7 – שלם אטומי מוכלל), אחדות, ממדים 9-10 (הקומה ה-100), **אי-קיום** (נעדר זהות אלא פוטון של אור). השורש HAK (אמת-כל) הוא הראשית של הבריאה כולה המכיל את כל האמיתות, את כל המצבים, את כל התוכניות, את כל החוקים והתקנות.
- **להשיג מוח תא = מהות אור = פותחים את הצופן המוחי = השתוות ערך. הגוף שלנו בעצם הנו רשת סבוכה על גביה נע המוח הנייד שלנו הממוקם בו זמנית בראש ובכל תא. כלומר, הגוף שלנו הנו רשת להעברת מידע (מחשבות: רצונות, אמונות, רגשות, מצפון). לכן באבולוציה, בעזרת התודעה, כאשר אנחנו עוברים שינוי צורה וכך חושפים את המהות, אנחנו בעצם הופכים תאי חומר למוח תא מעבר למחשבות, לאור נטול תוכן אלא עוצמה.**
- **להפוך לאדוני הקיום שלנו, אוחזים בהגה החיים בידנו ממקום של חופש בחירה ובגרות התודעה** (נעדר השפעות).
- **לבנות חוסן פנימי - אדם "בלתי שביר": אנרגיה – מחשבה חיובית – אהבה תודעתית!!!**
- **לעבור מהרצון לקבל לעצמי (יש מאין) לרצון להשפיע (יש מיש, אור עליון, אינסוף). האדם הוא גם וגם.**
- **להתחבר אל קודי רום המוח של מדיומים גבוהים. להכין את הידע שלנו בהתאם לבלתי ידוע...לרטטים של כל סוגי המזון יש השפעה על התאים - על המודעות - על התודעה.**

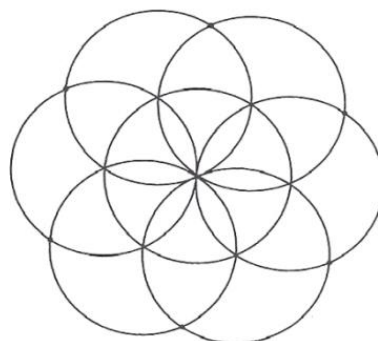
• לפעול מבעד **לספירת המקור הנצחי** במקום ספירת המוות: כאשר אנחנו מפרים חוקים/תקנות/ציוויים קוסמיים בשורש שלהם (בסוד), אנחנו ממשיכים לקיים את ספירת המוות בקיום שלנו = ספירת פיבונאצ'י. התקדמות שלה היא תמיד **חיבור** המספר הקודם עם האחרון. הליכה אחורה. 0,1,1,2,3,5,8,13,21,34,55... כל הצורות בטבע הפועלות כך בסוף מתות.

לעומת זאת ספירת המקור הנצחי פועלת: 0,1,1,2,4,8,16,32,64... המפתח כאן הוא הכפלה ב-2 (ולא חיבור)!!! כל מספר נובע מחזרה אל ה-0 הראשוני ומתחילים לחבר מחדש את כל המספרים יחד כדי לקבל את המספר הבא. שימוש בכל המספרים. ה-0 הראשוני הוא מצב נעדר צורה, ניטרלי, מהותי, אמיתי, נקודת היצירה הראשונית של המקור הנצחי המחוברת כל הזמן ל-0. ספירת המקור טבועה בתכונת הגביש: מזרע/פרח החיים (7) לעץ החיים (64).

ספירת המקור התחילה '**בזרע/פרח החיים**' = מנסרה של 7 (6+1). ראשית הבריאה – החיים.

במדיום הרוחני – ארצי, פרח הבריאה הוא **מעגלי** ויושב על ממד אהבה – ממד קיומי.

מכאן, כדי לגלות את 'האני', אין צורך במאמץ. זאת אשליה של השכל. כן צריך להפעיל עוצמה פנימית אוטופואטית שנאמנה לתכלית קיומה: להיות בצמיחה, התחדשות, השתנות וטיפוס אל עבר הממד הגבוה

בית הספר הגבוה "למאסטרים אוטופואטיים"
ד"ר ברכה קליין תאיר
רח' הנמל 42 חיפה | 052-2998548
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

הבא, כל יום מחדש. משמעה, להיות בהתערטלות מכל צורה, הגדרה, סיווג, תכונה, דעה, עד שנחזור להיות עירומים (כמו בגן עדן). כלומר, ערוץ אבולוציית המהות נפתח לפני פתיחתו של ערוץ התודעה.

יש לכם רק 3 **בחירות** אסטרטגיות, חשובות, משנות חיים:

<https://habaitcm.ravpage.co.il/masterschool>

סדרת סרטונים: <https://bit.ly/3SSXBbC>

הלב מצטמרר: <https://www.youtube.com/watch?v=1Hhzk6bUxG4&t=6s>